

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **ALFA VITA s.r.o., IČO 480 41 378**
se sídlem Starolázeňská 339/2, Praha 5
zastoupen patentovým zástupcem JUDr. Matějem Sedláčkem
se sídlem Pod Pekařkou 1, Praha 4

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. Kg
Spitalgasse 3/79713
Bad Säckingen
Spolková republika Německo

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13. 7. 2016 zn.
sp. O-512008, č. j. O-512008/D16030120/2016/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 26. 2. 2016 o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-512008

ve znění ALFAVITA s.r.o.“ pro následující výrobky a služby:

(3) zubní bělicí gely, zubní pasty;

(5) výrobky farmaceutické a hygienické, lékařské náplasti všeho druhu, obvazový materiál, gáza na obvazování, tlakové obvazy, materiály pro plombování zubů a pro zubní otisky, dezinfekční přípravky, gely pro lékařské účely, tampony, oleje pro lékařské účely;

(10) přístroje a nástroje lékařské, zubní, chirurgické, kapátka pro léčivé účely, laboratorní a hygienické misky, kapátka;

(21) zubní a mezizubní kartáčky;

(35) zprostředkování obchodu, management a import, export s výrobky – „zubní bělicí gely, zubní pasty, výrobky farmaceutické a hygienické, lékařské náplasti všeho druhu, obvazový materiál, gáza na obvazování, tlakové obvazy, materiály pro plombování zubů a pro zubní otisky, dezinfekční přípravky, gely pro lékařské účely, tampony, oleje pro lékařské účely, přístroje a nástroje lékařské, zubní, chirurgické, kapátka pro léčivé účely, laboratorní a hygienické misky, kapátka, zubní a mezizubní kartáčky“

Přihláška výše uvedené ochranné známky byla postoupena k zápisu pro následující výrobky a služby:

(3) kosmetické výrobky pro lidi i zvířata;

(5) výrobky veterinářské, diabetické přípravky pro léčebné účely, potraviny pro batolata, výrobky pro hubení škodlivých zvířat, fungicidy, herbicidy, lékárničky včetně obsahu;

(8) pinzety, nůžky na nehty, manikúra, ruční strojky;

(10) tonometry, teploměry, termofory;

(21) skleněné a porcelánové výrobky pro domácnost;

(35) zprostředkování obchodu, management a import, export s výrobky – „kosmetické výrobky pro lidi a zvířata, výrobky veterinářské, diabetické přípravky pro léčebné účely, potraviny pro batolata, výrobky pro hubení škodlivých zvířat, fungicidy, herbicidy, lékárničky včetně obsahu, pinzety, nůžky na nehty, manikúra, ruční strojky, tonometry, teploměry, termofory, skleněné a porcelánové výrobky pro domácnost“, reklama a propagace.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že prvostupňovým rozhodnutím Úřad částečně vyhověl námitkám osoby zúčastněné na řízení a přihlášku kombinovaného označení zn. sp. O-512008 (dále též „přihlašované označení“ či „přihlašovaná OZ“) zamítl pro část výrobků a služeb zařazených ve třídách 3, 5, 10, 21, 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb z důvodu pravděpodobnosti záměny mezi napadeným označením a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

namítanými ochrannými známkami osoby zúčastněné na řízení (dále též „OZŘ“), a to mezinárodní slovní ochrannou známkou č. 177322 ve znění „Vita“ (dále též „první namítaná OZ“), slovní ochrannou známkou EU č. 8199523 ve znění „VITA“ (dále též

VITA

„druhá namítaná OZ“) a slovní grafickou ochrannou známkou EU č. 10937191 (dále též „třetí namítaná OZ“), vyplývající z vizuální, fonetické, sémantické a celkové podobnosti označení dané přítomností společného prvku „VITA“, a ze shodnosti a podobnosti části přihlašovaný výrobků a služeb ve třídách 3, 5, 10, 21 a 35 s výrobky a službami zapsanými pro namítané OZ. Proti rozhodnutí Úřadu uplatnil žalobce rozklad, směřující proti výroku Úřadu o nezapsání přihlášky přihlašovaného označení, kdy měl za to, že přihlašované označení splňuje podmínky pro zápis do rejstříku z důvodů, které jsou obdobné, jako v podané žalobě. Žalovaný se s argumentací žalobce vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí, kde posouzení Úřadu přisvědčil.

3. V úvodu žaloby žalobce obecně konstatoval, že se rozhodnutí žalovaného vymyká ustálené praxi, žalovaný nevzal v potaz některé argumenty žalobce nebo je nesprávně vyhodnotil. Tvzení žalovaného si v některých částech odůvodnění odporují a žalovaný z nich vyvodil chybné závěry. Žalobou napadené rozhodnutí je tak v rozporu s legitimním očekáváním žalobce, že jeho označení bude zapsáno, neboť existuje mnoho kombinovaných ochranných známek obsahující slovní prvek VITA, které chrání podobné výrobky a služby, jež jsou v rejstříku zapsány. Podle žalobce žalovaný dovozuje podobnost označení pouze z faktu, že jedna část přihlašovaného označení je součástí namítaných ochranných známek. Nebere při tom dostatečný ohled na ostatní relevantní okolnosti případu.
4. Konkrétně v *prvním žalobním bodu* tvrdil, že je jeho obchodní firma totožná se slovním prvkem přihlašované OZ, působí na českém trhu mj. v oblasti distribuce výrobku do lékáren, nemocnic a zdravotnických zařízení již od roku 1992, po stejně dlouhou dobu užívá označení ALFAVITA pro své výrobky a služby, a až do doby rozhodování o porovnávání označení nevznikla jakákoliv kolize mezi žalobcem a OZŘ. Nevidí tedy důvod, proč by to tak nemohlo být i nadále.
5. Ve *druhém žalobním bodu* uplatnil námitky proti posouzení podobnosti porovnávaných označení Úřadem a žalovaným. Upozornil k tomu na rozhodnutí EUIPO ve věci B52037 DINO/DINOKIDS ze dne 25. 3. 1999, dále na rozhodnutí rozkladové komise EUIPO R 2108/2012-1 TPG POST/POST, rozsudek Soudního dvora C-39/97 ve věci Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer ze dne 29. 9. 1998, rozhodnutí Tribunálu T-183/02 ve věci El Corte Inglés v. OHIM – Gonzales Cabello, rozhodnutí C-251/95 ve věci SABEL BV v. Puma Ag, Rudolf Dassler Sport a rozsudek Tribunálu T-331/0900 ze dne 15. 12. 2010 ve věci Novartis AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM). Tvrdil, že společná část porovnávaných označení VITA není nijak graficky zvýrazněna a v přihlašované OZ se nachází až za ALFA, které je zvýrazněno červenou barvou, naproti tomu VITA je vyvedena v černé barvě, která ji nijak neakcentuje. Přihlašované označení dále obsahuje grafické prvky kruhů a slovní prvek „s.r.o.“, který evidentně odkazuje na obchodní firmu žalobce. Průměrný spotřebitel tak snadno určí obchodní původ takto označených výrobků. Význam prvku VITA je v přihlašovaném OZ potlačen přítomností výše popsaných grafických a slovních prvků tím, že se nachází až na konci označení. Jeho rozlišovací způsobilost je vzhledem k předmětným výrobkům velice nízká, nemá proto dominantní charakter a z její přítomnosti nelze usuzovat na pravděpodobnost záměny či asociace porovnávaných označení. Považoval za chybný názor žalovaného, že prvek

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

ALFA není ve vztahu k jakýmkoliv výrobkům originální, neboť označuje „počátek, první apod.“. Žalobce k tomu zdůraznil, že slovo ALFA nijak, ani vzdáleně, nesouvisí s přihlašovanými výrobky či službami, ale pouze označuje první písmeno řecké abecedy, nemá ani pochvalný/laudatorní charakter. Odůvodnění žalovaného je v tomto rozsahu nesprávné. Pokud by byla přijata jeho argumentace, analogicky by to znamenalo, že žádné písmeno řecké abecedy není samo o sobě originální ve vztahu k žádným výrobkům ani službám, jelikož označuje pouze určité pořadí či místo v hierarchii. S tím lze jen těžko souhlasit i vzhledem k platným a bezesporu originálním a distinktivním ochranným známkám KAPPA, LAMBDA či OMEGA. Hodnocení žalovaného, že oběma prvkům (ALFA a VITA) lze přiznat stejnou dominanci, pak považoval za nesprávné. Žalobce dále upozornil na nesrozumitelnost odůvodnění žalovaného, kdy v rozhodnutí na straně 15 nejprve konstatoval, že označení VITA bude evokovat něco, co je vitální, aby posléze (str. 16 napadeného rozhodnutí) tvrdil, že někteří spotřebitelé si slovo VITA nebudou spojovat s žádným konkrétním výrazem. Podle žalobce si odůvodnění žalovaného odporuje. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěrem žalovaného stran spotřebitelské veřejnosti, neboť v případech, kdy jsou farmaceutické přípravky prodávány bez předpisu, je třeba se domnívat, že tyto zajímají spotřebitele, kteří jsou dobře informovaní, pozorní a obezřetní, jelikož tyto výrobky ovlivňují zdravotní stav a spotřebitelé tak mají menší sklon k záměně různých verzí uvedených výrobků. Farmaceutické a hygienické výrobky, pro něž jsou chráněny OZ namítajícího, mají vliv na zdravotní stav člověka. Proto by na ně v souladu s dosavadní praxí mělo být nahlíženo tak, že ze strany běžně informovaných a přiměřeně pozorných a obezřetných spotřebitelů požívají zvýšeného stupně pozornosti. Z hlediska sémantického je rozlišovací způsobilost ochranných známek VITA osoby zúčastněné na řízení velice nízká. Žalovaný sám uvádí, že označení VITA bude evokovat něco, co je vitální – ku prospěchu života a zdraví. Namítané OZ jsou při tom chráněny zejména pro různé farmaceutické, lékařské a podobné výrobky a s nimi související i služby. Z toho jasně vyplývá, že označení VITA má pro dané výrobky a služby velice nízkou rozlišovací způsobilost a požívá proto výrazně užší ochrany.

6. V *třetím žalobním bodu* žalobce nesouhlasil s tím, že by jeho argumentace o zapsání velkého množství ochranných známek v ČR v relevantních třídách 3, 5, 10 byla nadbytečná, neboť je relevantní, poněvadž existence mnoha podobných zapsaných známek dále podporuje tvrzení o velice nízké rozlišovací způsobilosti samotného prvku VITA ve vztahu k předmětným výrobkům a službám a lze dokonce říci, že tento prvek se stal pro předmětné výrobky označením v obchodě obvyklým.
7. Ve *čtvrtém žalobním bodu* žalobce poukazoval na nesoulad žalobou napadeného rozhodnutí a rozhodnutí Úřadu s jejich dosavadní rozhodovací praxí a tvrdil porušení ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť žalovaný nezohlednil velice nízkou distinktivitu ochranných známek namítajícího. K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí žalovaného v rozhodnutí o rozkladu „Vitaenzymy“ zn. sp. 355620 ze dne 12. 12. 2005 a dále rozhodnutí ÚPV „VITAGEL“ č. j. O-468851/21662/2010/ÚPV ze dne 20. 10. 2010.
8. Žalobce uzavřel, že přestože je smyslem zákona o ochranných známkách (zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, dále též „zákon o ochranných známkách“ či „ZOZ“) chránit majitele zapsaných označení, nesmí při tom docházet ke zkrácení práv ostatních soutěžitelů.
9. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí Úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v rozsahu, ve kterém byla přihláška přihlašované OZ zamítnuta, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí k závěru o podobnosti napadeného označení a zapsaných ochranných známek OZŘ, a v podrobnostech na ně odkázal.
11. K poukazu žalobce na totožnost obchodní firmy se slovním prvkem přihlašované OZ uvedl, že případná existence práv uživatele nezapsaného označení je v námitkovém řízení irelevantní, neboť vlastník starší OZ má právo podat na základě § 7 zákona o ochranných známkách námitky proti zápisu mladší ochranné známky do rejstříku a takový postup je plně v jeho dispozici. Ustanovení § 10 ZOZ nemá z hlediska námitkového řízení o přihlášce ochranné známky význam. K rozhodnutím EUIPO ve věci DINO/DINOKIDS a POST/POST, ve kterých byla konstatována odlišnost střetnuvších se označení, žalovaný zdůraznil, že předmětem těchto rozhodnutí byly odlišné skutkové okolnosti (předmětem porovnání byla jiná označení), kdy prvním případě starší namítanou OZ byla známka obrazová a přihláška byla podána pro ochrannou známku slovní. Ve druhém případě ve věci prvku POST žalovaný zdůraznil individuálnost charakteru každého řízení a odlišné znění střetnuvších se označení. Upozornil, že systém ochranných známek EU a systém vnitrostátního práva, byť harmonizovaný s evropským právem, se uplatňují nezávisle na sobě. Těmito rozhodnutími nejsou Úřad ani soudy vázány, což vícekrát konstatoval i Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“), např. ve věci č. j. 6 As 43/2013-68.
12. K poukazu žalobce na průměrného spotřebitele a věc Canon zdůraznil, že prvek „s.r.o.“ je zkratkou společnosti s ručením omezeným, tudíž prvkem, který nemá distinktivní charakter. Poukaz na citovaný rozsudek je proto nepřipadný, neboť uvedení typu právní formy dostatečné odlišení nepředstavuje a není smyslem rozhodnutí ve věci Canon. K námitkám nepodobnosti porovnávaných označení a žalobcem odkazovanému rozhodnutí ve věci El Corte Inglés v. OHIM žalovaný poukázal na rozhodnutí NSS ve věci sp. zn. 9 As 181/2012 a rozsudky OHIM v jiných věcech s tím, že odkaz na rozhodnutí Tribunálu ve věci El Corte Inglés v. OHIM je ve vztahu k posuzované věci nepřipadný. K posouzení sémantického hlediska porovnávaných označení zdůraznil, že v českém jazyce se výraz „vita“ sám o sobě nevyskytuje, proto ve svém rozhodnutí rozdělil spotřebitele na dvě kategorie a odkázal na důvody, proč tak učinil. Ve shodě se žalobcem měl za to, že prvek VITA nemá dominantní charakter, ale nelze zapomenout, že ani prvek ALFA je v napadeném označení nemá. K tomu poukázal na rozhodnutí SDEU ve věci C-120/04 Medion AG v. Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH. K námitce žalobce, že dřívější označení s nízkou rozlišovací způsobilostí požívají užší ochrany a pravděpodobnost záměny je tedy nižší, a jeho poukaz na rozhodnutí ve věci Sabel, žalovaný konstatoval, že namítané označení nepovažuje za označení s nízkou rozlišovací způsobilostí, neboť prvek VITA považuje ve vztahu k napadeným/namítaným výrobkům a službám za prvek s dostatečnou inherentní rozlišovací způsobilostí, jak je uvedeno na str. 18 odst. 2 rozhodnutí Úřadu. Dále podotkl, že rozlišovací způsobilost starší OZ je pouze jednou ze skutečností, které se při hodnocení střetnuvších se označení posuzují, a i v případě nižší rozlišovací způsobilosti namítané OZ může existovat nebezpečí záměny, jak vyplývá z rozsudku Tribunálu ve věci T-112/03 FLEXI AIR bod 61 a rozsudku SDEU ve věci T-134/06 PAGESJAUNES.COM bod 70 a 71. Žalobcův výklad ohledně řecké abecedy považoval žalovaný za přehnaně extenzivní a citoval ze str. 18 rozhodnutí Úřadu s tím, že závěry žalovaného se týkají pouze prvku ALFA, resp. jeho obecně známého

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

významu a nelze je v žádném případě aplikovat na celou řeckou abecedu. Žalobcovy obavy jsou tudíž nedůvodné. Závěry ohledně stejné dominance části ALFA a VITA jsou postavené na existenci určitého významu obou prvků stejnou délkou těchto prvků, jejich optickým rozdělením, přízvukem jak na části ALFA, tak na části VITA.

13. Žalovaný odmítl tvrzenou nesrozumitelnost svého odůvodnění a měl za to, že se naopak uvedené části spíše doplňují, neboť obě části odůvodnění se zabývají významem slovních prvků, kdy na str. 15 v kontextu struktury napadeného označení z hlediska vizuální podobnosti a na str. 16 v rámci rozboru z hlediska sémantického, ve kterém je zohledněno vnímání prvku VITA průměrným spotřebitelem.
14. K námitce žalobce stran nezohlednění žalobcovy argumentace ohledně velkého množství známek v relevantních třídách žalovaný uvedl, že tuto argumentaci žalobce považoval za nadbytečnou v tom smyslu, že jí nikterak nepopírá. Nicméně OZŘ, jako vlastníku namítaných OZ, nelze upírat právo činit zákonné kroky k ochraně svých práv a podat námítky na základě § 7 ZOZ. K poukazu žalobce na rozhodnutí ve věci Vitaenzymy a VITAGEL konstatoval, že rozlišovací způsobilost označení musí být vždy posuzována ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám a v souvislosti s předpokládaným vnímáním průměrného spotřebitele. Nelze tudíž srovnávat závěry uvedených rozhodnutí se závěry k předmětné věci, neboť se jedná o skutkově odlišné případy. V obou uvedených případech byl prvek VITA hodnocen ve vztahu k výrobkům a službám odlišným od stávajícího řízení. Ve věci VITAGEL odvolací orgán uvedl dokonce názorné případy jiných rozhodnutí ohledně označení obsahujících prvek VITA, ve kterých nebyl tento prvek shledán jako popisný, a to s ohledem na přihlašované výrobky a služby, např. ochranná známka ve znění MUSICA DOLCE VITA, ochranná známka ve znění VITALA a ochranná známka AQILA VITALITY INSIDE.
15. K tvrzením žalobce ohledně spotřebitelské veřejnosti a jím odkazovanému rozsudku Tribunálu ve věci Novartis žalovaný zdůraznil, že v odůvodnění svého rozhodnutí rozdělil spotřebitele na dvě části, a to na odborníky z řad lékařů či stomatologie v případě výrobků určených pro odborníky, např. materiálu pro plombování zubů a pro zubní otisky, přístroje a nástroje lékařské apod., u nichž lze očekávat pozornost vyšší, a dále na širokou spotřebitelskou veřejnost, a to v případě běžně užívaných výrobků, např. zubních past, zubních kartáčků, farmaceutických a hygienických výrobků určených pro léky apod. s tím, že u těchto běžně užívaných a dostupných výrobků lze očekávat pozornost spíše průměrnou. I přes vyšší stupeň pozornosti průměrného spotřebitele však nelze vyloučit, že u spotřebitelů bude vyvolána představa o souvislosti střetnuvších se označení, a to na základě jejich podobnosti a na základě shodnosti či podobnosti přihlašovaných výrobků a služeb. Skutečnost, že část relevantní spotřebitelské veřejnosti může ve vztahu k určitým výrobkům a službám vykazovat vyšší stupeň pozornosti, v daném případě nepostačuje k vyloučení nebezpečí záměny porovnávaných označení, neboť je zároveň třeba přihlížet k dalším okolnostem případu, jako jsou konkurenční charakter výrobků či situace, kdy spotřebiteli není umožněno přímé srovnání produktů.
16. K poukazu na odklon od zavedené judikatury žalovaný zdůraznil, že slovní spojení farmaceutické přípravky je termínem značně širokým, přičemž v předmětné věci se jedná o farmaceutické přípravky spíše z oblasti stomatologie, kdežto v žalobcem odkazovaném rozhodnutí šlo o analgetikum, které je vhodné spíše pro léčbu bolesti hlavy a migrény. K detailnějšímu vyjádření ohledně kategorie farmaceutických přípravků odkázal na str. 11 rozhodnutí Úřadu.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

17. K závěru žaloby, kde žalobce dovozoval, že v případě shledání zaměnitelnosti střetnuvších se označení by prakticky všechna označení obsahující nedistinktivní prvek VITA, přihlašovaná pro farmaceutické a podobné výrobky, byla v budoucnu vyloučena ze zápisu do rejstříku, což by představovala nepřipustně široký rozsah ochrany, žalovaný považoval takové tvrzení za zjednodušující. Konstatoval, že jednotlivá kolidující označení jsou vždy posuzována samostatně, objektivně, ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám, na základě a v mezích zákonných ustanovení a s přihlédnutím k dosavadní rozhodovací praxi. O tom ostatně svědčí i množství zapsaných ochranných známek obsahujících prvek VITA. Právo podat námitky proti zápisu prioritně mladšího označení nelze vlastníku starší ochranné známky odepírat a výsledek řízení vždy závisí na konkrétních skutkových zjištění v předmětné věci.
18. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
19. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření plně přisvědčila stanovisku žalovaného a Úřadu, které konkrétně pojednala, shrnula obsah žaloby a vyjádřila se k jednotlivým žalobním bodům. Měla za to, že se v daném případě nejedná o situaci, kdy jedna část označení žalobce je součástí ochranných známek namítajícího, ale o případ, kdy pozdější ochranná známka obsahuje starší namítané ochranné známky jako celek. K tomu odkázala na judikaturu SDEU citovanou již v námitkách proti přihlašovanému označení a zdůraznila, že žalobcem napadený postup žalovaného je zcela v souladu s ustálenou rozhodovací praxí a evropských soudů, neboť namítané známky OZŘ jsou jako celek beze zbytku obsaženy v napadené přihlášce ALFA VITA s.r.o., což žalobce nijak nerozporoval. Zároveň je naplněna také druhá podmínka plynoucí z citované judikatury, a to podobnost dotčených výrobků a služeb v rozsahu, v jakém napadené rozhodnutí vyhovělo námitkám. Případný nesouhlas žalobce se závěry evropských soudů, které jsou na danou věc plně aplikovatelné, na tom nemůže ničeho změnit. K věci DINO/DINOKIDS zdůraznila, že v tomto případě byla odlišnost srovnávaných označení shledána mj. také v důsledku přítomnosti „distinktivního obrazového prvku „ve starší namítané OZ. V projednávané věci jsou však namítané ochranné známky vesměs slovní, grafické prvky jsou obsaženy pouze v přihlašovaném označení, nicméně nejsou ve vztahu ke chráněným výrobkům a službám nejsou nijak originální, a tudíž nemohou zajistit dostatečné odlišení srovnávaných označení.
20. Ke koexistenci žalobce a OZŘ na českém trhu konstatovala, že podáním námitek nebrojí proti existenci kolizního označení jako takového, nýbrž napadá snahu o registraci takového označení do rejstříku OZ. Odkaz žalobce na předchozí nerušené užívání nezapsaného označení ALFAVITA je pro řízení o námitkách z právního hlediska zcela irelevantní a nemůže být zohledněn.
21. K dominantnímu charakteru slovní části ALFA připomněla, že slovní prvek ALFAVITA napadené přihlášky je vizuálně zřetelně rozdělen na dvě samostatné části ALFA, provedené červenou barvou a VITA, provedené v černé barvě. Červená barva v tomto případě nezpůsobuje vizuální dominanci části ALFA, slovní část VITA je totiž vyvedena v tlustším písmu, čímž se v ní použitá černá barva dostává do popředí a zvýrazňuje tak i samotnou slovní část VITA. Z vizuálního hlediska je to tedy právě tato část, již je nutno přisoudit dominantní charakter. Přítomnost obrazového prvku kruhu a slovního prvku „s.r.o.“ nemají na uvedený závěr v důsledku svého nedistinktivního charakteru vliv. Uvedené jednoznačné vizuální rozdělení slovního prvku ALFAVITA napadené přihlášky je o to markantnější, že spotřebitelé budou schopni uvedený slovní prvek rozdělit také ze

sémantického hlediska, když zcela jistě zaznamenají přítomnost první slovní části ALFA ve smyslu počátek. Dále OZŘ nepřisvědčila argumentu žalobce o snížené rozlišovací způsobilosti označení VITA ve vztahu k chráněným výrobkům a službám, neboť slovo „vita“ v českém jazyce nemá žádný konkrétní význam, jeho případný cizojazyčný význam nemusí být českým spotřebitelům znám a bude-li, pak je třeba vzít v potaz, že uvedený význam (z latiny ve smyslu „život“ atp.) nemá přímé spojení s přihlašovanou kategorií výrobků zubní hygieny, obvazových materiálů či dezinfekčních prostředků a nejeví se v této souvislosti jako samozřejmý. K poukazu žalobce na množství dalších ochranných známek obsahující slovní část VITA zapsaných ve třídách 3, 5 či 10 uvedla, že bez dalšího nemůže vést k závěru o nízké rozlišovací způsobilosti tohoto prvku. Bylo by třeba provést podrobnou analýzu veškerých takto zapsaných ochranných známek, zejména pak jimi chráněného seznamu výrobků a služeb, jenž (přestože může být klasifikován ve stejných třídách) může být zcela odlišný. Pro projednávanou věc tak nelze z této skutečnosti dovozovat žádné právní závěry.

22. K žalobcem citovaným rozhodnutím ve věci Vitaenzymy a VITAGEL zdůraznila, že každé jednotlivé řízení před ÚPV je samostatné a nelze je aplikovat na další případy, aniž by se skutečně jednalo o věci naprosto skutkově shodné. Ve zmíněných rozhodnutích navíc nebyla vyslovena žádná právní věta, jež by snad mohla být obecnou platnost pro obdobné případy. Jednalo se výhradně o rozhodnutí o konkrétních přihláškách.
23. Tvzení žalobce o tom, že slovní část ALFA je pouze označení prvního písmene řecké abecedy a je ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám originální. OZŘ podotkla, že neoriginalita určitého slovního prvku či slovní části nemusí nutně plynout pouze z jejich vztahu k dotčeným výrobkům či službám v případě pochvalného charteru. Může být dána také jejich obecný významem po sémantické stránce či jejich významovým vztahem k dalším slovními částem zkoumaného označení. Tak je tomu v tomto případě, kdy význam slovní části ALFA ve smyslu „počátek, první“ je běžnému spotřebiteli znám a ve spojení s druhou slovní částí VITA lze tomuto slovu rozumět jako označení první/počáteční produktové řady výrobků značky VITA. Poukaz na další písmena řecké abecedy zapsané do rejstříku OZ je bez dalšího nepřipadný, neboť s výjimkou posledního písmene OMEGA, nemají tato písmena žádný další (obecně přijímaný) význam. Mohou tedy být zcela přirozeně vysoce originální ve vztahu k jimi chráněným výrobkům a službám. Ani závěr o případné dominantnosti slovního prvku ALFA by nicméně neměnil nic na skutečnosti, že napadená přihláška OZ obsahuje namítané OZ jako celek, což je ve smyslu ustálené rozhodovací praxe SDEU samo o sobě znakem pravděpodobnosti jejich záměny.
24. K žalobcem namítané užší ochraně ochranných známek OZŘ uvedla, že zákon o ochranných známkách nedefinuje různé úrovně známkové ochrany. Samotný zápis označení do rejstříku je dokladem jeho dostatečné rozlišovací způsobilosti. Krom toho, v řízení o námitkách před Úřadem nelze přezkoumávat rozlišovací způsobilost starších namítaných označení. K tomu slouží pouze a výhradně řízení dle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) ZOZ.
25. K žalobcem tvrzené nemožnosti záměny dotčených podnikatelských subjektů OZŘ poukázala na judikaturu SDEU, z níž podle ní vyplývá, že konstatování pravděpodobnosti záměny se neomezuje pouze na případy, kdy by veřejnost mohla věřit, že předmětné zboží nebo služby pochází ze stejného podniku, ale zahrnuje také dojem spotřebitelů o tom, že takovéto produkty/služby pocházejí z podniku ekonomicky propojených. Byť by tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

spotřebitelé byly schopni rozeznat společnost žalobce jakožto původce přihlašovaných výrobků a služeb, mohou v důsledku přítomnosti identické části VITA v napadené přihlášce minimálně předpokládat, že mezi žalobce a OZŘ existuje jistý druh propojení, např. ekonomického, personálního či jiného.

26. K tvrzení žalobce o tom, že počátek označení je těžištěm pozornosti spotřebitelů a k jeho poukazu na věc El Corte Inglés OZŘ podotkla, že uvedené pravidlo platí v zásadě, tzn., že jsou z něho přípustné výjimky s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti dané věci, jež musí být vzaty v potaz a závěry z citovaného rozsudku tak nelze aplikovat automaticky, jak ostatně uvedl žalovaný. V daném případě je počáteční slovní část napadené přihlášky ALFA vizuálně potlačena ve prospěch následující slovní části VITA, jež je identická s namítanými OZ.
27. OZŘ odmítla, že by snad napadené rozhodnutí bylo v žalobcem namítané části nesrozumitelné a vnitřně rozporné. Oproti žalobci podpořila rozdělení průměrných spotřebitelů, jak to učinil žalovaný, jehož postup považovala za správný.
28. K žalobcem namítanému chybnému posouzení průměrného spotřebitele dotčených výrobků a služeb a jeho citaci judikatury SDEU zdůraznila, že úroveň pozornosti spotřebitelů je v dané věci potřeba zkoumat předně ve vztahu k napadeným výrobkům a službám, nikoli k výrobkům a službám namítaných OZ. Zákon o ochranných známkách totiž pravděpodobnost záměny definuje jakožto nebezpečí záměny přihlašovaného označení s již existující namítanou OZ, nikoli naopak. V tomto ohledu je důležité, že drtivá většina přihlašovaných výrobků a služeb pro tzv. laickou veřejnost nemá povahu farmaceutických výrobků, nýbrž se jedná o výrobky běžné drogerie, které nemají přímý vliv na lidské zdraví, v důsledku čehož bude spotřebiteli při jejich výběru věnována pouze průměrná/běžná pozornost. To vylučuje aplikaci žalobcem citované judikatury na projednávanou věc. Ve zbývajícím rozsahu jsou pak přihlašované výrobky a služby určeny odborné veřejnosti, k jejímuž stupni pozornosti se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil a žalobce toto posouzení nezpochybnil. Ani případný závěr o zvýšeném stupni pozornosti spotřebitelů, vylučující záměnu srovnávaných označení, by však neměl vliv na závěr o existenci nebezpečí jejich asociace, která ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ a rozhodovací praxe SDEU postačuje k naplnění námitkového důvodu uplatněného OZŘ. Tedy, přestože by spotřebitelé byli schopni určit, že se v tomto případě jedná o různá označení, nelze vyloučit, že by u spotřebitelů byl vyvolán dojem o vzájemném propojení vlastníků těchto označení, tj. že by si spotřebitelé tato označení asociovali.
29. Následně se žalobce v replice ze dne 5. 1. 2017 vyjádřil ke stanovisku žalovaného k podané žalobě, jakož i ke stanovisku OZŘ, kdy setrval na svých doposud uplatněných tvrzeních, poukázal na další rozhodnutí SDEU (rozhodnutí T-543/13 ze dne 4. 3. 2015, T-543/13, rozhodnutí T-175/06 a další) a vyjádřil se k judikatuře NSS a SDEU, kterou žalovaný a OZŘ ve svých stanoviscích zmiňovali. Soud pro stručnost na tomto místě na obsáhlé vyjádření žalobce odkazuje a dodává, že na něj reagovala osoba zúčastněná na řízení podáním ze dne 3. 5. 2017, v němž vyvracela argumenty žalobce pro použití jím uváděné judikatury. Konstatovala, že se žalobce vrací k posouzení podobnosti, neuvádí však žádné nové skutečnosti. OZŘ zaujala stanovisko i k žalobcem namítanému rozsudku NSS (rozsudek č. j. 7 A 119/2000-88 ze dne 15. 8. 2008) s tím, že z vyjádření, že „vznikají pochybnosti o jeho rozlišovací způsobilosti“ nevyplývá, že tento prvek skutečně bez rozlišovací způsobilosti je. Opětovně zdůraznila, že každou jednotlivou věc je třeba posuzovat individuálně s ohledem na jejich konkrétní a specifické okolnosti. Závěrem

OZŘ uvedla, že ani s ohledem na repliku žalobce k vyjádření žalovaného neshledala důvod odchýlit se od rozboru uvedeného v jejím vyjádření k podané žalobě a nadále se závěry žalobce nesouhlasí. Pokud jde posouzení průměrného spotřebitele dotčených výrobků a služeb, trvala na tom, že úroveň pozornosti spotřebitelů je nutné zkoumat ve vztahu k napadeným výrobkům a službám, nikoli k výrobkům a službám namítaných OZ a opětovně poukázala na to, že drtivá většina přihlašovaných výrobků a služeb pro tzv. laickou veřejnost nemá povahu farmaceutických výrobků, nýbrž se jedná o výrobky běžné drogerie, tedy takové, které nemají přímý vliv na lidské zdraví.

30. Při ústním jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích, stejně jako osoba zúčastněná na řízení. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou součástí spisového materiálu, který si k přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vyžádal a z něhož vychází, jejich provedení by proto bylo nadbytečné.
31. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
32. Při posouzení vyšel z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ v rozhodném znění, podle kterého *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, a ustanovení § 26 odst. 5 téhož zákona, kde se uvádí, zjistí-li Úřad v průběhu řízení o námitkách, že přihlašovaná ochranná známka nesplňuje podmínky pro zápis jen pro některé výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška, přihlášku zamítne v rozsahu výrobků nebo služeb, pro které přihláška nesplňuje podmínky zápisu.*
33. Podstatou sporu je posouzení, zda Úřad a žalovaný zamítli přihlašovanou ochrannou známku žalobce v daném rozsahu v souladu se zákonem, či nikoli.
34. Soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil podklady, ze kterých Úřad a žalovaný při rozhodování o přihlašované ochranné známce žalobce vycházeli. Z nich vyplývá, že žalobce přihlásil danou ochrannou známku pro výrobky a služby ve třídách 3, 5, 10, 21 a 35, které se v rozsahu uvedeném ve výrocích prvostupňového a druhostupňového rozhodnutí, a jež lze společně označit jako „výrobky a služby v oblasti stomatologie“, ukázaly být kolidující se staršími namítanými ochrannými známkami OZŘ. Pro úplnost soud uvádí, že zbývajícím rozsahu byla přihláška žalobcovy ochranné známky postoupena k zápisu pro výrobky a služby ve třídách 3, 5, 8, 10, 21 35, jak je blíže ve výrocích rozhodnutí Úřadu a žalovaného specifikováno. Žalobce podanou žalobou brojí proti zamítavé části výroků rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z obdobných důvodů jako v podaném rozkladu, který žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl.
35. S ohledem na provázanost *prvních tří žalobních bodů* (totožnost obchodní firmy žalobce se slovním prvkem ochranné známky, tvrzená nepodobnost porovnávaných ochranných známek, nesrozumitelnost odůvodnění žalovaného při vymezení průměrného spotřebitele na str. 15 a 16 rozhodnutí a odmítnutí argumentace žalobce k tomu, že v České republice

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

je již zapsáno velké množství ochranných známek v relevantních třídách 3, 5 a 10) soud uvádí své stanovisko k těmto žalobním bodům v souhrnu.

36. Po provedeném přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím Úřadu, kdy soud nahlíží na obě rozhodnutí správních orgánů v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů jako na jeden celek, soud uvádí, že shledal obě rozhodnutí velmi kvalitně odůvodněná, zcela určitá a srozumitelná, a ani v namítaném rozsahu nepřezkoumatelná, jak bude dále uvedeno. Soud plně přisvědčuje závěrům rozhodnutí Úřadu a žalovaného, neboť provedli posouzení porovnávaných označení v souladu s ust. § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ po námitkovém řízení podle ustanovení § 26 odst. 4 a 5 téhož zákona, a právem shledali v daném rozsahu důvody pro vyhovění námitkám OZŘ. Oba úřady (dále též jen „žalovaný“) vyšly při svém posouzení z celkového dojmu porovnávaných ochranných známek, hodnotily všechna tři hlediska podobnosti (vizuální, fonetické, sémantické) a nahlížely na porovnávaná označení optikou průměrného spotřebitele, kterého vymezily v souladu s ustálenou judikaturou národních správních soudů, jakož i judikaturou Soudního dvora EU (rozsudek ve věci C-201/96 a C-342/97). Takovým spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný, s průměrnou orientací na trhu a v případě výrobků, vztahujících se k produktům specializovaným na konkrétní oblast zubního lékařství, pak spotřebitel se zvýšenou informovaností a obezřetností. Vzaly přitom v úvahu druh výrobků a služeb a zřetelně uvedly, že v případě produktů zubního lékařství bude pozornost spotřebitelů zvýšená. S ohledem na povahu posuzovaných ochranných známek právem žalovaný při vypořádání rozkladové námitky stran vymezení průměrného spotřebitele Úřadem rozdělil průměrného spotřebitele, jako adresáta výrobků a služeb daných ochranných známek, na dvě části. S ohledem na povahu výrobků a služeb tvoří jednu část relevantní spotřebitelské veřejnosti odborníci z řad lékařů či stomatologie (pro případ výrobků určených pro takové odborníky, jako např. materiály pro plombování zubů, zubní otisky, přístroje a nástroje s touto oblastí související), u níž lze očekávat vyšší pozornost, neboť se v daném segmentu trhu orientuje v souvislosti s výkonem své profese. Druhou skupinou pak je široká spotřebitelská veřejnost, která je běžným uživatelem takových výrobků, jako jsou zubní pasty, zubní kartáčky, farmaceutické a hygienické výrobky pro laiky apod., u níž lze s ohledem na povahu takových běžně užívaných výrobků očekávat průměrnou pozornost. Dané rozdělení soud považuje za logické a odpovídající charakteru porovnávaných označení a výrobků a služeb, které mají chránit a strukturu adresátů, jimž jsou určeny.
37. Z hlediska *vizuální* podobnosti porovnávaných označení správní orgány vyšly z toho, že první a druhá namítaná OZ jsou slovní, tvořené slovním prvkem VITA resp. Vita. Třetí namítaná OZ je pak známkou grafickou, vyvedenou v ozdobném fontu v tmavočervené barvě. Naproti tomu přihlašované označení je barevnou kombinovanou ochrannou známkou, tvořenou slovním prvkem ALFAVITA, kde část ALFA je v tmavočerveném provedení a část VITA v provedení černém, vše doplněno zkratkou obchodní firmy „s.r.o.“ a dvěma prolínajícími se kruhy, z nichž jeden je černý a druhý tmavě červený. Žalovaný v této souvislosti opodstatněně zdůraznil, že namítané OZ jsou v přihlašovaném označení žalobce plně obsaženy, a to ve druhé části označení, přičemž přihlašované označení je sice tvořeno jedním slovním prvkem, ale ten je opticky rozdělen barevně na dvě části: ALFA a VITA. Soud ve shodě se žalovaným a Úřadem neshledal dominantní částí slovní část ALFA, jak žalobce tvrdí, byť z části judikatury správních soudů ČR a SDEU vyplývá obecné hledisko, podle kterého spotřebitel přikládá větší význam počáteční části označení. V nyní projednávané věci se ale jedná o krátké slovní prvky, na

kteřé lze proto nahlížet jako na stejně důležité, nadto oba tyto prvky mají pro část spotřebitelů určitý význam, kdy slovní část ALFA může být vnímána jako „počáteční, první“ a slovní část VITA jako něco, co slouží „ku prospěchu života a zdraví“. Ostatní prvky přihlašovaného označení, tj. zkratka obchodní firmy „s.r.o.“ a grafické a barevné znázornění, soud rovněž nepovažuje za dostatečně výrazné tak, aby vytvářely potřebnou odlišnost/distinktivitu přihlašovaného označení v mysli průměrného spotřebitele, který by je z tohoto důvodu odlišil od namítaných ochranných známky OZŘ. Nelze ani přihlédnout třetí namítanou OZ, která je provedena rovněž v červené barvě (byť ne tmavě červené), jako slovní část přihlašovaného označení ALFA, což může vyvolávat dojem spojitosti těchto označení tím spíš, když slovní prvek VITA tvoří (výlučně) ochranné známky namítané. Rovněž je třeba zdůraznit, že první a druhá namítaná OZ OZŘ jsou známky slovní, které v důsledku toho požívají nejširší možnou ochranu, neboť mohou být užity v jakémkoli provedení, pokud jím neztratí rozlišovací způsobilost. K prvku „s.r.o.“ soud dodává, že je ztvárněn menším písmem v poměru k ostatním prvkům a s ohledem na význam zkratky obchodní společnosti (společnost s ručením omezeným) nebude pro spotřebitele z vizuálního hlediska významný, neboť prvek „s.r.o.“ je pro známkoprávní oblast prvkem bez rozlišovací způsobilosti, i když odkazuje na název společnosti přihlašovatele. Soud proto ve shodě se žalovaným a Úřadem shledal částečnou podobnost porovnávaných označení z vizuálního hlediska.

38. Hledisko *fonetické* žalobce v žalobě (ani v rozkladu) nenapadal, soud se jeho posouzením proto zabývat nebude. Pouze pro úplnost uvádí, že tak Úřad učinil na str. 19 svého rozhodnutí.
39. Z hlediska *sémantického* (významového) žalobce tvrdil, že je prvek VITA často používán v souvislosti s farmaceutickými, lékařskými či podobnými výrobky a službami, a proto jej lze považovat za popisný a běžně užívaný. Soud jeho stanovisko ve shodě s žalovaným a Úřadem nesdílí, neboť ačkoli pro část spotřebitelů může prvek VITA asociovat výraz „vitální“ ve smyslu „sloužící ve prospěch zdraví a života“, nelze vyloučit, že jiná část spotřebitelů si dané slovo nebude spojovat s žádným konkrétním významem, neboť jim jeho italský překlad nebude znám (VITA = život). Slovní část přihlašovaného označení ALFA bude i podle přesvědčení soudu u spotřebitelů asociovat význam „počátek, první“, neboť je tak tento výraz u běžné „i neodborné“ relevantní spotřebitelské veřejnosti obecně vnímán, a bude tak mít důvodně za to, že se jedná o označení první produktové řady výrobků namítajícího, tj. osoby zúčastněné na řízení. V této souvislosti soud nevěšel na ani námitku žalobce, že písmena řecké abecedy nejsou běžně pro výrobky a služby užívána, protože nejsou popisná. Jak již bylo předně uvedeno, bude průměrný spotřebitel slovní prvek ALFA vnímat v obecném významu jako „počátek“ či „první“, ostatní písmena řecké abecedy pro průměrného spotřebitele žádný konkrétní význam nemají. Sémantickou podobnost porovnávaných označení nelze vyloučit ani s ohledem na shodnou slovní část VITA, která je plně a jedinečně obsažena v namítaných ochranných známkách. Na přihlašované označení je rovněž třeba hledět jako na celek ve smyslu spojení obou slovních prvků ALFA VITA a uvědomit si dříve uvedené, že část průměrných spotřebitelů, jimž měly být výrobky a služby přihlašovaného označení adresovány, nevnímá slovní prvek VITA ve spojení s nějakým významem, tedy pro ně není význam takového prvku zřejmý a jasný, ale neurčitý. Soud proto považuje závěr Úřadu a žalovaného o podobnosti porovnávaných označení z hlediska sémantického za souladný se zákonem.
40. Úřad a žalovaný se věnovali i posouzení porovnávaných označených jako celku, kdy

z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického dospěli i k závěru, že jsou do takové míry podobná, že by u daného spotřebitele mohly asociovat jako původce vlastníka namítaných označení nejméně v takovém rozsahu, že výrobky a služby pocházejí z podniků ekonomicky, personálně či jinak propojených. Z celkového posouzení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení Úřadem a žalovaným je nadevší pochybnost zřejmé, že vzali v úvahu všechny skutečnosti, které byly v průběhu řízení zjištěny, tj. grafické ztvárnění přihlašovaného označení a třetí namítané OZ, i slovní podobu první a druhé namítané ochranné známky OZŘ, působení označení jako celku a relevantní trh, vše náhledem průměrného spotřebitele, kterého jasně a určitě vymezili. Soud považuje za souladné se zjištěným skutkovým stavem jejich právní posouzení a závěr, že srovnávaná označení vykazují podobnost ze všech posuzovaných hledisek a současně, a to soud zdůrazňuje, nepřehlédli při porovnání seznamu výrobků a služeb porovnávaných označení, že přihlašované označení žalobce je přihlášeno pro shodné a podobné výrobky a služby ve třídách 3, 5, 10, 21 a 35, které jsou v namítaném rozsahu již chráněny staršími ochrannými známkami osoby zúčastněné na řízení. S ohledem na znění ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ, podle kterého postačí pro závěr o pravděpodobnosti záměny pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, je jejich konstatování o tom, že na straně veřejnosti existuje pravděpodobnost asociace předmětných označení ve vztahu k produktům, které byly shledány shodnými či podobnými, jež může vést k záměně či pravděpodobnosti záměny, souladné se zákonem. Průměrný spotřebitel s běžnou orientací na trhu totiž takto označené produkty spolehlivě nerozliší a může tak docházet k situaci, kdy by mohl být uveden v omyl o původu dotčených produktů, které byly shledány shodnými anebo podobnými, a to i přes jeho zvýšenou informovanost a obezřetnost, kterou může vykazovat při poptávání těchto produktů specializovaných na konkrétní oblast zubního lékařství. Pro úplnost soud k rozsáhlé argumentaci žalobce poukazuje na kompenzační princip ve věci Canon, podle kterého je vysoká míra podobnosti na jedné straně (výrobků a služeb) kompenzována menší mírou podobnosti na straně druhé (označení), a naopak, když v projednávané věci byla shledána *jen* částečná nepodobnost označení (z vizuálního hlediska) při vysoké míře podobnosti výrobků a služeb, které jsou spotřebitelům adresovány. Soud k tomu opětovně zdůrazňuje, že podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ postačí pro pravděpodobnost záměny pouhá asociace, rozhodnutí Úřadu a žalovaného tak nemohla být v daném rozsahu žalobními námitkami zpochybněna.

41. Soud v souvislosti s posouzením podobnosti porovnávaných označení rovněž odmítá žalobcovu námitku nesrozumitelnosti odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 15 a 16. Žalobce totiž přehlédl, že žalovaný v této části svého rozhodnutí v souvislosti s posouzením slovního prvku VITA uvedl, že část průměrných spotřebitelů bude vnímat tento prvek ve smyslu „vitální, sloužící ku prospěchu života a zdraví“, ale připustil, že nelze vyloučit ani to, že někteří spotřebitelé si slovo VITA nebudou spojovat s žádným konkrétním významem, neboť v českém jazyce toto slovo žádný konkrétní význam nemá, oproti italštině, kde znamená výraz VITA život.
42. Soud ve shodě s Úřadem a žalovaným nepovažuje za rozhodný a právně významný ani poukaz žalobce na to, že v České republice je již zapsáno velké množství ochranných známek v relevantních třídách 3, 5 a 10. Rovněž nevěšel na tvrzení žalobce o tom, že takovou argumentaci žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí nezohlednil, neboť opak je pravdou. Žalovaný totiž na str. 16 a 17 odůvodnění svého rozhodnutí k množství zapsaných ochranných známek s prvkem ALFA a VITA své stanovisko uvedl, kdy na závěry Úřadu v tomto smyslu poukazuje a vysvětluje žalobci ve vztahu k obdobné

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozkladové námitce, že Úřad argumentoval větším množstvím ochranných známek obsahující slovní část ALFA, protože žalobce zastával názor, že je užití této slovní části v ochranných známkách neobvyklé. K tomu žalovaný mj. dodal, že Úřad netvrdil neexistenci řady ochranných známek obsahující slovní část VITA. Soud tuto argumentaci žalovaného ověřil ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a neshledal ji při porovnání odůvodnění obou rozhodnutí za rozpornou se stanoviskem žalovaného. Ve shodě s ním k tomu soud zdůrazňuje, že osoba zúčastněná na řízení může jako namítající ve smyslu shora citovaného ustanovení § 26 odst. 4, 5 zákona o ochranných známkách uplatnit námitky ve smyslu § 7, jak OZŘ učinila podle § 7 odst. 1 písm. a) tehdy platného zákona o ochranných známkách. Je pouze na namítajícím, zda práva, které mu zákon jako vlastníkovvi starší ochranné známky vůči přihlašované ochranné známce dává, uplatní či nikoli.

43. Irelevantní soud shledal související námitku žalobce stran koexistence nezapsaného označení žalobce a starších namítaných ochranných známek osoby zúčastněné na řízení po dobu téměř 25 let před podáním přihlášky. Jak již bylo pojednáno výše, ustanovení § 26 odst. 4, 5 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ opravňuje vlastníka starší ochranné známky, aby uplatnil námitky proti přihlášce, o níž tvrdí, že s jeho právem chráněným označením koliduje, a je přitom nerozhodné, že do podání přihlášky činnost žalobce pod nezapsaným označením toleroval.
44. Soud nevešel ani na *čtvrtou žalobní námitku*, ve které žalobce tvrdil porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, tedy že žalovaný nerespektoval svou dosavadní rozhodovací praxi ve věci Vitaenzymy a VITAGEL, ve vazbě na žalobcovo tvrzení o nízké distinktivitě prvku VITA. Aniž by se soud zabýval bližší argumentací žalovaného v těchto rozhodnutích, uvádí, že rozlišovací způsobilost porovnávaných označení musí být vždy posuzována ve vztahu k výrobkům a službám, které jsou staršími namítanými ochrannými známkami chráněny, a které mají být chráněny přihlašovaným označením. Současně musí být posuzována v souvislosti s pravděpodobným vnímáním průměrného spotřebitele. Soud se shoduje se žalovaným, že porovnávat závěry jeho jiných rozhodnutí se závěry v předmětné věci nelze, neboť se jedná o skutkově odlišné případy, kdy byl prvek VITA hodnocen ve vztahu k výrobkům a službám odlišným od nyní projednávané věci. Soud se v této souvislosti vyjádří i k hojně uplatněným poukazům žalobce na judikaturu, zejména Soudního dvora Evropské unie jakož i OHIM, EUIPO a národních soudů České republiky. Jak je zřejmé z obsahu všech podání, která byla učiněna v průběhu soudního řízení o podané žalobě, je možné uplatnit na podporu svých tvrzení řadu jednotlivých rozhodnutí správních orgánů, soudů národního státu, jakož i správních orgánů EU a SDEU. Soud proto nemá ambici vyjadřovat se k jednotlivým stranami uplatněným judikátům a pouze uvádí, že rozhodnutí evropských správních orgánů a SDEU ve známkových věcech nejsou pro národní správní orgány ani soudy národního státu právně závazná, jak opakovaně judikuje i Nejvyšší správní soud. Taková rozhodnutí jsou určitým vodítkem při posuzování konkrétní věci, je však třeba si uvědomit, že každý případ je individuální, má své osobité skutkové okolnosti, zdaleka ne všechna rozhodnutí lze zobecnit, a i ta, která byla zobecněna, nelze vždy na danou věc užít. Při tom nelze přehlédnout, že není možné vytrhávat argumenty z kontextu daného rozhodnutí proto, aby bylo vyhověno účelu, ke kterému daná strana směřuje. Proto soud shrnuje, že v projednávané věci rozpor s namítanou rozhodovací praxí, ať již národních orgánů či orgánů EU neshledal, a pro stručnost odkazuje na vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení, které ve svých stanoviscích žalobcem označenou judikaturu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozebírají, oponují jí a poukazují na rozhodnutí jiná.

45. Soud s ohledem na shora uvedené žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
47. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn v ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud ničeho osobě zúčastněné na řízení neuložil, proto jí náklady řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.